

[Svend Auken]

ført en 2 pct.s regulering, men det er altså en 2 pct.s regulering fra oktober 1982 og frem til udgangen af 1987.

Finansministeren siger noget, som jeg er enig med ham i. Han siger, at der er behov for en stram udgiftspolitik, og at det er et vigtigt mål at sikre ligevægt på de offentlige finanser. Jeg tror, finansministeren vil medgive mig, at Socialdemokratiet bl.a. igennem realrenteafgiften og forskellige andre forslag har ydet sit bidrag til at opnå dette mål. Det er vi altså ikke uenige om.

Når vi stiller ændringsforslag f.eks. på det sociale område, som er kostbare, er det selvfølgelig, fordi de sociale forringelser, der er sket, er store og dybe, og hvis vi overhovedet skal nå frem til et blot nogenlunde anstændigt niveau for disse dårligt stillede mennesker, er det nødvendigt at ofre nogle penge her og nu. Det mener vi er vigtigere end de dyre udgiftskrævende forslag, regeringen fremsætter.

Lad mig bare nævne forsvarrets område. Forsvaret skal efter regeringens opfattelse hvert år have forøget deres bevillinger med 800 mill. kr., 800 mill. kr. oven i den i forvejen meget gunstige reguleringsordning, der findes på forsvarrets område. Det har vi fra Socialdemokratiets side sagt nej til. Det er altså ikke en diskussion om, hvorvidt man vil bruge penge eller ej. Det er et spørgsmål om, hvad man vil bruge pengene til. Vil man bruge pengene til det sociale område og den sociale genopretning, eller vil man lægge yderligere bevillinger oven i f.eks. forsvarsbevillingerne?

Den sidste bemærkning, jeg skal gøre, drejer sig om holdningen i befolkningen. Finansministeren havde den opfattelse, at der i befolkningen var stor forståelse for den politik, der blev ført, at der var en fortrøstning over for fremtiden og ingen oplevelse af, at der var sociale skel, og i hvert fald ikke at de var blevet dybere i de seneste par år.

Det er egentlig en fantastisk beskrivelse. De af os, der kommer til møder ude i landet og snakker med folk, og som læser om undersøgelser, der bliver foretaget af folks holdning, har et ganske andet billede af, hvordan befolkningen tænker.

Alle undersøgelser viser en stigende resignation hos store grupper og en stigende bitterhed hos andre grupper. Finansministeren må have mærket op til forhandlingerne om

f.eks. de offentligt ansattes overenskomstforhold, hvilken utrolig bitterhed der er hos mange offentligt ansatte over den behandling, de har fået.

Der kan nævnes mange andre eksempler, og jeg tror, at hvis man spørger den almindelige dansker i dag, om de ser lyst på udviklingen i 1987 og 1988, vil man få det svar, at det gør de ikke. De ser ikke lyst på det. De tror simpelt hen ikke længere på disse mange flotte formuleringer om, at alt går uafattelig godt, at det går strålende osv. Man kender jo godt realiteterne. Der er en opbremsning i gang, fordi befolkningen har registreret, at det var løst funderede udtalelser, man kom med, når man hævdede, at alt gik på bedste måde herhjemme.

Vi har i dag appelleret om, at vi får en diskussion på basis af en reel erkendelse af, at dette samfund er ude i en meget alvorlig situation. Vi har appelleret til de borgerlige ordførere i denne sal om at tage denne diskussion med os, men indtil nu har vi fået den sædvanlige sang, den sædvanlige argumentation om, at alt går godt; det er bare os, der er pessimister, det er bare os, der ikke ser lyst nok på fremtiden, og det er bare os, der ikke kan huske, hvor dårligt det var i begyndelsen af 1980'erne osv. osv. Man vil ikke tage den reelle diskussion med os. Det synes jeg er en undervurdering af de danske vælgere.

Ingerlise Koefoed (SF):

Nu brugte finansministeren flere gange udtrykket, at der var nogle her i dag, der skulle have talt om en asocial politik. Jeg har i hvert fald ikke nogen erindring om, at vi fra SFs side har brugt det udtryk i dag, men det er klart, at vi taler om den skæve fordelingspolitik, der har været ført under denne regering, og som efter vores mening fortsat føres.

Med fare for, at hr. Kofod-Svendsen vil beskyldte mig for at være følelsesladet – hvad jeg sådan set ikke synes der er noget dårligt i, for følelser hører vel såvel som intellekt med til det politiske liv – vil jeg tillade mig at stille et par spørgsmål til finansministeren.

Finansministeren siger, at det er meget overdrevet, når vi siger, at der findes et skel mellem grupperne i samfundet. Vi har bevareret velfærdssamfundet, siger finansministe-